

Základní škola a Mateřská škola Nedvědice, okres Brno-venkov, příspěv. org.

Příloha č.1 Výroční zpráva: Hospodaření za rok 2018

Výnosy a náklady v roce 2018

Výnosy:		Hlavní činnost	VHČ
Dotace Kraj	mzdy	17 022 233,52 Kč	
Městys Nedvědice	příspěvek na provoz	2 291 500,00 Kč	
	opravy	44 376,00 Kč	
	odpisy	338 601,18 Kč	
	odpis transferu na maj.	272 441,85 Kč	
Stravné		1 092 520,00 Kč	
Stravné VHČ			512 687,00 Kč
Poplatky od rodičů		137 150,00 Kč	
Příjmy z hospodářské činnosti			137 661,00 Kč
Úroky		1 002,81 Kč	
Čerpání fondů		31 840,00 Kč	
Dotace IROP Modernizace učeben		738 320,00 Kč	
Ostatní výnosy		43 078,00 Kč	
celkem:		22 013 063,36 Kč	650 348,00 Kč

Výnosy celkem: **22 663 411,36 Kč**

Náklady:		Hlavní činnost	VHČ
1. Z prostředků státního rozpočtu dotace na mzdy:			
náklady na platy pracovníků školy		11 933 130,00 Kč	
ostatní platby za provedenou práci		269 800,00 Kč	
zákonné odvody + FKSP		4 291 514,54 Kč	
ONIV		376 890,98 Kč	
ost. Mat., služby		23 800,00 Kč	
2. Z ostatních prostředků (od zřizovatele, ostatní příjmy):			
údržba a opravy		521 985,60 Kč	0,00 Kč
voda		165 003,14 Kč	24 476,00 Kč
elektřina		292 562,00 Kč	30 056,00 Kč
plyn		294 542,73 Kč	23 645,00 Kč
Mzdové náklady		40 085,00 Kč	127 575,00 Kč
zákonné soc. a zdrav. Poj. + FKSP		7 342,40 Kč	46 324,50 Kč
Odpisy		611 043,03 Kč	
nákup materiálu		1 510 905,46 Kč	282 385,94 Kč
cestovné		37 855,00 Kč	0,00 Kč
ostatní služby		408 623,30 Kč	3 804,00 Kč
DDHM		1 046 458,43 Kč	23 351,30 Kč
ostatní náklady z činnosti		44 238,81 Kč	45 444,00 Kč
celkem:		21 875 780,42 Kč	607 061,74 Kč

Náklady celkem: **22 482 842,16 Kč**

Hospodářský výsledek z :	hlavní činnosti	VHČ	celkem
	137 282,94 Kč	43 286,26 Kč	180 569,20 Kč

SKUTEČNĚ ZDRAVÁ ŠKOLA

Skutečně zdravá škola je komplexní program zdravého školního stravování. Snaží se, aby si děti jídla vážily, dokázaly si jej vychutnat a věděly, odkud jídlo pochází a jak vzniká. Chec, aby děti nejen zdravě jedly, ale aby o výživě také věděly vše, co je důležité. Toto je zájmem i naší školy, kde se ale bez podpory a zájmu rodičů o zdravé stravování neobejdeme. V letošním roce získala naše škola v programu Skutečně zdravá škola bronzové ocenění. Slavnostní předání certifikátu proběhlo 22. 6. 2018 v rámci zahradní slavnosti za přítomnosti pedagogů, rodičů a části zastupitelů městyse. Škole bronzový certifikát předal ředitel programu Mgr. Tomáš Václavík.

Získat toto bronzové ocenění nebylo úplně snadné. Můžeme mít radost z toho, že i my již patříme mezi školy v České republice, které tento certifikát mají.

Checeme, aby naše jídelna zajišťovala kvalitní stravování, které prospívá dětskému zdraví. Proto například využíváme zkušenosti šefkuchaře z Prahy Libora Baďury i úrody ze školního skleníku a bylinkové zahrádky. Paní kuchařky zkouší nové recepty na přípravu obědů a svačinek. Při výuce spolupracujeme se společností Makro - Zdravé svačinky, Albert - Zdravá pětka. I náš školní parlament se v loňském roce začal zabývat jídelníčkem i sledováním výdeje a vracení jídla.

Blíže informace k programu Skutečně zdravá škola najdete na stránkách školy a webu www.skutecnezdravaskola.cz.

Eva Šimečková, ředitelka školy

LIŠKA (VULPES VULPES)

V neděli se probouzím stejně brzy jako jiné dny. Když je čistá obloha, a světlo tedy proniká přes okenní skla s větší intenzitou, než když je někdy oblačno, to se mi vstává ještě lépe. Onu květnovou neděli bylo jasno. Stál jsem na prahu domu a současně i na prahu nového jarního dne. Slunečných dnů bylo na jaře 2018 tolik, že tento stav počasi rozhodně nebyl vzácností. Za vzácnost ovšem stále častěji považuji skutečnost, že mám čas, chuť, energii i motivaci k tomu, abych vyšel. Téměř každou neděli co nejdříve odcházím do přírody. Mnozí ptáci už jsou vzhůru dávno přede mnou, mě první kroky vítají svým zpěvem.

Onu neděli jsem po páté hodině slyšel kukačku tak intenzivně, že jsem se rozhlížel, zda ji zahlédnu na některé z třešní, pod kterými jsem právě procházel. Nezahlédl. Byla až někde dál, pro mě rozhodně neviditelná. V tom ranním klidu se zvuky nesou jasněji, netříští se o zvuky jiné, není jich ještě tolik (to by bylo téma pro fyzika - šíření zvukových vln vzduchem). Slychávám a vidávám i jiné ptáky, jenže je nepoznám. Tedy některé ano, ale mnohé ne. A čtyřnohá zvířata, ta poznávám snadněji, jenže těch nevidím zase tolik. Běžně vidám pasoucí se srnce, občas zajíce, veverku. Vzpomínám na setkání s lasičkou, o užovec jsem už před časem psal, od té doby jsem jich (stejně půvabných) viděl víc. Viděl jsem právě se probouzet a vstávat z vyhřátých pelíšků divočáky, jindy jich šest přecházelo lesní pěšinu snad dvacet metrů přede mnou. Jak na přehlídce! Vůbec je nenapadlo, že v tento čas by mohl být v jejich blízkosti člověk, vždyť zde jindy nebývá. . .

Vracím se k té květnové neděli 2018. Prošel jsem kolem Vří skály, pod sebou slyším projet auto. Vedle silnice teče Nedvědička, tu ale neslyším (někdy slyšet bývá), letos na jaře je tak málo vody, kolik jí bude v létě? Zajímavé je, jak se mění teplota vzduchu. Dole v údolí je dnes chladněji, studený vzduch se drží dole a také na straně k údolí Nedvědičky. Jakmile jsem ale prošel lesem nad Věžnou, dostal jsem se do zóny výrazně teplejšího vzduchu. Musí zde být aspoň o pět sedm stupňů tepleji.

„Co to je?“ ptám se sám sebe, „co to tam je?“

Čerstvě posečená louka nabízí ranní představení. Dva zajíci se

prohánějí, mají nepochybně radost z klidu a pohody jako mám právě já. A další pohyb na okraji louky vidím. Pes? Co by tu dělal pes? Kdepak pes, liška je to. Stojím, nehýbu se, jen se dívám. Je na co. Padesát metrů ode mě. Zajáci běhají sem a tam, zatímco liška důstojně našlapuje. Napadá mě, že zajáci už jsou dávno po snídani (zeleného je všude kolem dost), ale liška, ta teprve na svoji snídani čeká. Jeden zajíc odběhl do křoví, druhý zůstal na louce. Přikrčil se a lišku už jsme pozorovali dva. Zajíc a já. Každý z opačné strany, lišce to však bylo úplně jedno. O zajíci věděla, ale mě si vůbec nevšímala. Teď popošla ještě o nějaký metr dál, ale pozor, stáčí se a blíží se ke mně! Kdy si mě všimne? To bude úprk. Tedy liška bude utíkat, já snad ne! Už je snad třicet metrů ode mne, proč dneska nemám foťák? Ale to by mě zase uviděla, skoro určitě by mě uviděla, jak bych se třeba jen nepatně pohnul. Pohnout se nesmím. Jde ke mně, teď se ukazuje z profilu, to by byla fotka! Jenže není. Tak si to musím doma aspoň zapsat (teď to právě píšu). Přikrčila se a zastavila. Přikrčila se ještě víc. Třetí stupeň přikrčení, už skoro leží. Pohyb vpřed, opatrný pohyb, posunuje jednu nohu po druhé, ještě půl metru, poslední decimetr. To je zážitek! Co asi vidí?!

„Hop!“ a už to má. Co to mohlo být? Hraňoš zřejmě. Dvakrát třikrát kousla, polkla, olízla se a bylo. Vítězoslavně se rozhlédla. Zajíc se zvedl. Jdu k sobě. Sotva na deset metrů od sebe stojí teď ti dva a jeden druhého pozorují. Zajíc lišku. Liška zajíce. Z nějakých pětadvaceti metrů pozorují oba. Zajíc se otáčí a odbíhá. Liška se ani nehne.

Ještě snad pět minut jsem lišku pozoroval. Setkání s liškami jsou vzácná. Tak dvě tři v roce potkávám. Tato je letos první. Kdybych se nerozhodl, že se prozradím, zřejmě bych ji ještě nějakou chvíli pozorovat mohl. Takto jsem už jen viděl, jak odbíhá do křoví na dolním konci louky.

Petr Vejrosta

ČÍSLA

Kdo mě jen trochu zná, ví, že se věnuji pohybu, tedy zejména turistice a tu a tam i běhu. S léty se tempo samozřejmě zpomaluje, co ale trvá, je skutečnost, že si zapisuji, kolik jsem absolvoval kilometrů a hodnoty přičítám k hodnotě dosud konečné. A tak můj tachometr ukazuje stále nová a nová čísla. Často si při zápisu uvědomím, jak je to či ono číslo pěkné, něčím zajímavé. Na začátku a na konci stejná číslíčka, jindy tři číslíčka stejně, dvě dvojice stejných číslíček, část čísla je zapsána číslíčky sestupně, vzestupně, číslo je dělitelné třemi, jindy pěti, vzácně píšu i číslo souměrné. A tak když si čísel více všimám, zjišťuji, že zajímavá jsou skoro všechna. Možná úplně na každém čísle lze najít něco zajímavého. Jako na lidech. Možná si také uvědomujete: Jsou lidé, o kterých něco víte, potkáváme je denně, nebo třeba jen občas, všimáme si jich, a když je uvidíme, hned si něco vybavíme. A pak jsou lidé, které také (denně, nebo jen občas) potkáme, ale nie zvláštního se nám nevybaví. Nie o nich nevíme, přesto mohou být zajímaví. Stačí, když člověk při nějaké příležitosti něco sdělí. Sdělí něco přímo o sobě, nebo jen tak vypráví o něčem zdanlivě nepodstatném, i to může mnohé o člověku prozradit. Vypráví o výletu, o zvířecím kamarádovi, jiný chce teď hned vyřešit to, co se lidstvu nepodařilo za celá staletí.

Čísla nikdy nezklamou. Lidé někdy ano. A tak v číslech můžeme mít trvalou oporu podobně jako v hodnotách, které nabízí příroda.

Pojďme ještě chvíli k čtyřcifernému číslu, které píšeme letos nejčastěji. Je číslo 2018 něčím zajímavé? Má čtyři dělitele, čtyři různé znaky jsou potřeba k vyjádření římskými číslíčky (MMXVIII). O letopočtech s cifrou 8 na konci už toho bylo řečeno a napsáno tolik! Ostatně vzpomeňme na letopočty (namátkou) 1278, 1348, 1618, 1648, 1848, 1868, 1918, 1968. Co je v nich skryto z naší bohaté a pestré historie! Ostatně, můžete hledat v paměti další významné letopočty s osmičkami na konci.

Petr Vejrosta

JSME MALÍ, ALE TAKÉ ŠIKOVNÍ

1. stupeň ZŠ Nedvědice

V letošním školním roce jsme absolvovali tyto akce, soutěže, výlety, besedy, exkurze:

Září

- Příprava na školní akademii
- Čtení v MŠ před spaním – průběžně po celý školní rok
- Sběr papíru, pomerančové a citrónové kůry – celoročně
- Výzdoba v budově A - celoročně
- Třídní učitelé si pořádají soutěže v rámci třídy - celoročně

Říjen

- Dopravní kurz
- Výstava mincí v infocentru v Nedvědici
- Jablíčkobraní
- Školní akademie
- Exkurze do knihovny v Nedvědici

Listopad

- Strašidýlkobraní
- Hudebně-výchovný pořad MARBO
- Literární soutěž
- Podzimní tvoření
- Slavnost slabikáře

Prosinec

- Adventní trhy v Nedvědici – příspěvek do programu
- Projektový den – první pomoc
- Mikulášská nadílka
- Vánoční program – Eden – Bystřice nad Pernštejnem
- Vánoční dílničky
- Vánoční koledování po Nedvědici
- Vánoční tvoření s prarodiči
- Vánoční besídky v rámci třídy
- Koncert ZUŠ Tišnov

Leden

- Vycházky do lesa
- Preventivní programy
- Soutěž v orientaci na mapě ČR
- Zimní tvoření

Únor

- Recitační soutěž
- Soutěž ve šplhu
- Karneval
- Výchovný koncert – Zdraví máme jenom jedno
- Jarní tvoření

Březen

- Školní trojboj
- Výtvarná soutěž – Můj zvířecí kamarád
- Matematický klokan
- Divadlo Radost – Křikonošské pohádky
- Vystoupení dětí ke Dni učitelů
- Výroba dáreků k zápisu do 1. třídy
- Stali jsme se adoptivními rodiči andulky v ZOO Brno

Duben

- Zdravé svačinky
- Preventivní programy
- Pythagoriáda
- Zápis do 1. ročníku ZŠ
- Matematická olympiáda
- Branný den
- Plavecký výcvik

Květen

- Výroba dáreků ke Dni matek
- Vytvoření bylinkové zahrádky ve spolupráci s rodičem
- Úprava předzahrádky před školní budovou A
- Letní tvoření
- Plavecký výcvik

Děvčata z tanečního kroužku, který vede na škole paní Radka Večeřová, se zúčastnila v květnu soutěže pohybových aktivit ve Vojnově Městci. Obsadila skvělé **1. místo** v kategorii mladších žáků.

Připravujeme:

- Program na Slavnosti Pernštejnského panství
- Pěvecká soutěž
- Malování na dvoře školy
- Třídní výlety
- Fotografování
- Den dětí
- Pasování na čtenáře
- Zahradní slavnost v pátek 21.6.2019 od 16.00 do 19.00 h v areálu ZŠ Nedvědice

Učitelky 1. stupně ZŠ Nedvědice

ZAJÍMAVÉ SLOHOVÉ ÚKOLY

Jedním z úkolů, který žáci 9. ročníku dostali letos v hodině českého jazyka, byl úkol slohový. Měli napsat vypravování na libovolné téma. Mohlo jít o příběh, který se skutečně stal, mohli popustit uzdu své fantazii... Bylo to jenom na nich. Někteří tento prostor využili skvěle. Následují dvě z jejich prací. Autorkou prvního vypravování s názvem Lov je Amálie Štarhová. Druhý – trošku hororový – příběh napsal Filip Cacka. Jmenuje se Úplněk.

Gabriela Sedlářová

LOV

Stmívalo se a začínalo sněžit. Tmavým lesem se ozývalo houkání sov a šeleštění větví stromů. Přímou uprostřed lesa se páso pár srnek. Kopytky odhrnovaly napadený čistě bílý sníh a nevíšmaly si nebezpečí v podobě postavy schovávající se za jedním z mnoha stromů. Postava vytáhla z toulce na zádech šíp, přiložila ho k luku a natáhla tětivu. Její pohyby byly tiché a ladné, věděla, co dělá. Nadechla se a vydechla a vypustila šíp. Srnky vylekaně zvedly hlavu, když zaslechly brnknutí tětivy a rozutekly se do všech stran. Šíp minul cíl a jen se neškodně zabodl do protějšího kmene. Postava si jen povzdechla, došla k šípu a vypáčila ho. Prohrábla si své dlouhé světlé vlasy, přičemž jí z hlavy spadla kápe, která jí chránila vlasy před padajícím sněhem.

Její plášť byl ušitý z drahé černé látky. Perfektně ladil k jejím černým kalhotám a vysokým černým botám. Luk a šípy byly z toho nejlepšího dřeva široko daleko. Majitelkou těchto věcí a oděvu byla teprve patnáctiletá dívka Lydie, nejstarší dcera krále a královny z Elistého království. Měla tři mladší sestry, Madelaine a dvojčata Rebeccu a Elli.

V tomto lese by neměla být sama, obzvlášť po setmění, ale nemohla si pomoci. Lov milovala a její otec by jí to nedovolil, ani kdyby s ní šla stovka mužů, kteří by stejně nadělali takový hluk, že by vyplašili všechnu zvěř. Musela se tedy pokaždé plížit

z paláce.

Už však byl čas návratu. Za chvíli nebude vidět ani na krok a na přespání v lese nebyla připravená. Sice tento les znala nazpaměť, ale nechtěla nic riskovat. A tak se vrátila na kraj lesa ke své černé klisně, vyhoupla se do sedla a vydala se k domovu.

ÚPLNĚK

Jednoho dne jsem se vzbudil kvůli strašidelnému snu, po kterém jsem nemohl vůbec usnout, tak jsem si řekl, že se půjdu projít ven a vyčistím si hlavu. Třeba se mi pak bude spát lépe. Avšak celou dobu, co jsem se venku jen tak procházel, jsem myslel na ten hrozný sen a byl jsem opravdu rád, že to byl jen sen.

Při těchto myšlenkách jsem ani moc nevnímal, kam jdu. Jediné, na co jsem myslel, byl ten sen, který se odehrával v parku za úplňku. Vůbec mi nedošlo, že zrovna do podobného parku přicházím. Cítil jsem se přesně jako v tom snu, vše mi bylo velmi povědomé... Vtom jsem zaslechl, jak za mnou někdo jde. Ohlédl jsem se, a jelikož v parku pouliční světla nejsou a jediný zdroj světla byl svit měsíce, neviděl jsem blížící se postavě do tváře. Jak se ta postava přibližovala, zdálo se mi, že zrychluje a zrychluje. Otočil jsem se a přidal do kroku směrem domů... Najednou jako by mi někdo sáhl na rameno. Ohlédl jsem se, nikdo tam nebyl. Byl jsem velice zmatený a vyděšený. Začal jsem utíkat. Až ke vchodu do domu jsem měl znovu a znovu pocit, že mě někdo sleduje. Každé ohlédnutí bylo marné, nikoho jsem neviděl. Rychle jsem odemkl a bouchl dveřmi. Konečně jsem byl v bezpečí. V posteli jsem nad celým zážitkem přemýšlel, po pár minutách jsem však našťastí usnul.

Po tomto zážitku jsem si přísahal, že se už nikdy nepůjdu v noci projít sám. A už vůbec ne za úplňku!

INFORMACE KNIHOVNY NEDVĚDICE

Vážené čtenářky, vážení čtenáři i ostatní spoluobčané, nabízíme Vám některé z posledních novinek našeho knižního fondu:

Whitton Hana:	Božena Česká
Dvořáková Petra:	Dědina
Bauer Jan:	Hrad mrtvých
Kepler Lars:	Hypnotizér
Kraft M. M.:	Infernum
Devátá Ivanka:	Kde spí luftáci
Keleová - Vasilková:	Střípky
Hartl Patrik:	Nejlepší víkend
Mlynářová Marcela:	Samorostka
Macek Miroslav:	Saturnin se vrací
Třeštíková Radka:	Veselí
Novák Jan A.:	První republika
Brookes Adam:	Noční dravec

Byly dovezeny i nové knihy z výměnného fondu z Měk Tišnov.

Knihovnu navštívila i místní základní škola a mladší žáci se tak seznámili s možnostmi, které jim veřejná knihovna poskytuje. V letošním roce proběhla v knihovně beseda pro MŠ na téma

„Knižka je můj kamarád“, které se zúčastnilo 12 dětí z Mateřské školy Nedvědice. Beseda byla zprostředkovaná regionálním oddělením Měk Kuřim – přednášející byla Mgr. Pavla Hrdinová.

Krásné Vánoce, hodně štěstí a pevně zdraví v celém přích-tím roce Vám všem přeje

knihovnice Marie Opltová

Beseda s MŠ v knihovně
Foto: Jitka Štěpánová

PROCHÁZKA Z ROŽNÉ

Procházka z Rožné
Foto: Lenka Válková

8. května 2019 se uskutečnila jedna z dalších společných akcí dětí a rodičů 4. třídy. Vlakem jsme odjeli do Rožné. Odtud jsme se vypravili po žluté turistické značce směrem k Nedvědici. Čekala nás túra dlouhá necelých 10 km. Vedla nás nádhernou jarní přírodou přes Suché louky, Věžnou, Smrček a po naučné stezce na Vrbovou a Žlebem do Nedvědice. Během cesty jsme využili zkušenosti a znalosti našich mladých zálesáků, kteří se postarali o oheň a tím i o teplý oběd v podobě špekáčků. Se sluncem nad hlavou a větrem v zádech jsme si užili pěkný sváteční den.

Markéta Pučálková a Lenka Válková

STŘÍPKY Z DĚNÍ NA DRUHÉM STUPNI ŽŠ

Úspěch v zeměpisné olympiádě

Jednou ze školních soutěží s dlouhodobou tradicí je zeměpisná olympiáda. Letos se školního kola zúčastnili v různých kategoriích žáci 7., 8. a 9. ročníku. Ti nejuspěšnější pak školu reprezentovali v okresním kole, které se uskutečnilo 20. února v Modřicích. Výrazného úspěchu dosáhl Vít Dvořáček, žák 7. ročníku, když mezi reprezentanty základních škol a víceletých gymnázií dosáhl na 3. místo.

Petr Vejrosta

Into the wild

V úterý 16. dubna se v brněnské ZOO uskutečnil další ročník atraktivní soutěže v anglickém jazyce s názvem INTO THE WILD. I letos se naše škola zúčastnila.

Into The Wild
Foto: Gabriela Sedlářová

Reprezentovala ji dvě tříčlenná družstva, jedno z devátého (Filip Cacka, Klára Plevová, Amálie Štarhová) a jedno z osmého ročníku (Rastislav Šulc, Vojtěch Jedlička a Martin Rössler). Obě družstva se do soutěže zapojila s maximálním nasazením, ale lepší byli tentokrát osmáci. V konkurenci 37 týmů obsadili skvělé 11. místo (první čtyři místa patřila gymnáziím)! Kluci, jsem na vás pyšná! A příští rok ten

zážitkový program pro celou třídu určitě vyhraje!

Gabriela Sedlářová

Naši mladí sportovci

Okresních kol sportovních soutěží ve školním roce nebývá mnoho,

ale jsou dvě, které si nenecháme ujít, děti se na ně velmi těší a jsou v nich úspěšné. Sportovní trojboj a čtyřboj. Obě tyto soutěže pořádá tělocvičná jednota Sokol ve Žďáru nad Sázavou. Člunkový běh, skoky přes švihadlo, sedy lehy, šplh. Zdánlivě jednoduché disciplíny, které prověří rychlost, obratnost, sílu, vytrvalost a v neposlední řadě i nervy soutěžících. A našim sportovcům se daří, svědčí o tom jejich umístění na předních příčkách (letos například čtvrté místo Šimona Kroupy, Adély Jedličkové).

Těší mě, že i dnešní mládež stále baví soutěžit a poměřovat své fyzické schopnosti a dovednosti s ostatními. Znamé heslo, že není důležité vyhrát, ale zúčastnit se, má něco do sebe, ale přiznejme si, kdo by nechtěl být nejlepší, nejrychlejší, nejsilnější. Rvát se o každý centimetr či vteřinu, ale také uznat porážku, nevzdat se a být fair. I to nás závody učí, a je to běh na dlouhou trať. Naši školu reprezentovala a stále reprezentuje spousta šikovných dívek a chlapců, kteří mají chuť ukázat, co v nich je. Někteří z nich si vybrali střední školu se sportovním zaměřením a pokračují tak v tom, co mají rádi a co je baví. Držím pěsti všem, ať už běháte, plavete, lyžujete, dáváte góly nebo třeba skáчете přes švihadlo, mějte pohyb rádi, odměnou vám bude skvělý pocit z toho, co pro sebe děláte, a případná medaile je tou pověstnou třesešničkou na dortu. Vítězové jste všichni.

Kateřina Vejrostopová

Slohová práce

Téma čtvrtletní slohové práce bylo tentokrát v osmém ročníku zcela libovolné. Osmáci totiž dostali za úkol napsat úvahu. Autorkou jedné ze zdařilých prací je Adéla Bednářová.

Vybrala jsem si téma ekologie, protože si myslím, že je to hodně důležité téma. Odpadků je tolik, že se v nich jednou utopíme. Znečišťujeme s nimi vody, moře, města. Když nám na ulici upadne papír a my nad ním mávneme rukou, ublížíme vlastně sami sobě. To, že mnozí říkají, že se s tím nedá nic dělat, je podle mě lež.

Stačí odpad třídit. Plasty nemusí skončit na skládce. Jejich recyklací se dají vyrobit nové PET lahve, kelímky nebo tašky. Tím, že třídíme a recyklujeme papír, šetříme naše lesy. Odpadky v přírodě vypadají ošklivě, ale hlavně ubližují živočichům. Igelitová taška vydrží až 20 let. Myslíte si, že i velryba s taškou v žaludku bude žít tak dlouho? Ochutnali jste už

někdy plasty? Ne? Mikroplasty se vyskytují v 80 % pitné vody. Třídít odpad není tak těžké. Můžeme zachránit život nejen spoustě živočichů, ale hlavně sami sobě.

Chemie na SŠ v Tišnově

Již několikátý rok naše škola spolupracuje se SŠ a ZŠ Tišnov. Tato spolupráce probíhá jako doplnění výuky chemie v 8. a 9. ročníku. Žáci si mohou pomoci různými pokusy prakticky ověřit např. přítomnost některých prvků v látkách nebo si některé sloučeniny při chemických reakcích vyrobit. Žáci 9. ročníku měli také možnost prakticky si vyzkoušet změření základních životních funkcí a zopakovat si úkony při první pomoci. Tato akce výuku zpestřuje a rozhodně má smysl.

Jiří Toman

Ležáky

Zeměpisná exkurze může mít náplň různou. Ta, kterou jsme připravili pro žáky 8. ročníku na 23. květen 2019, měla více cílů. Tím hlavním byla návštěva významného pietního místa v Pardubickém kraji – bývalé obce Ležáky. Cestou jsme si uvědomili, že projíždíme čtyřmi okresy (Bno – venkov, Žďár nad Sázavou, Havlíčkův Brod a Chrudim) a třemi kraji (Jihomoravský, Vysočina a Pardubický). Ležáky i po 77 letech od tragédie, která ji postihla, mají co říci nám, dnešním lidem. A někdo by možná nevěřil, že i dnešní školní děti citlivě vnímají, co se v začínajícím létě roku 1942 událo. Zájem, s jakým hledaly odpovědi na stanovené otázky, často překvapivé postřehy, se kterými se dělily s ostatními, těšily nás, přítomné dospělé a mohou vlastně těšit všechny, kterým na vzdělání a výchově mladých lidí záleží.

Petr Vejrosta

NOVÁ MODERNÍ UČEBNA

Od října roku 2018 škola využívá specializovanou učebnu cizích jazyků a digitálních technologií. Učebna byla zrekonstruována a nově vybavena (25 počítačů a interaktivní tabule), zároveň sem byl vybudován i bezbariérový přístup – to vše díky projektu Modernizace učeben ZŠ Nedvědice, který byl spolufinancovaný Evropskou unií (IROP) prostřednictvím výzvy MAS Zubří země. Městys Nedvědice tento projekt schválil a předfinancoval. Celkové náklady na projekt byly 2 491 642 Kč, dotace činila 2 248 524,60 Kč. Učebna je často a smysluplně využívána. Pedagogové i žáci si ji chválí.

Liliovník tulipánokvětý

Strom z pohádky? Kdepak. Tento strom v pátek 5. dubna 2019 vysadili – za podpory městyse Nedvědice – žáci 9. ročníku. Započali tak novou tradici vysazování stromů žáky, kteří se s naší základní školou loučí. Doufám, že se tomuto liliovníku bude na Kovářově louce dařit stejně dobře jako „mým“ devátákům v životě!

Literární soutěž Skrytá paměť Moravy

Letos byl vyhlášen již XIII. ročník této soutěže, tentokrát na téma „Voda má, voda má...“. Soutěžící měli napsat prozaický text, ale Lence Hájkové, žákyni 9. ročníku, „vznikla“ básnička.

Gabriela Sedlářová

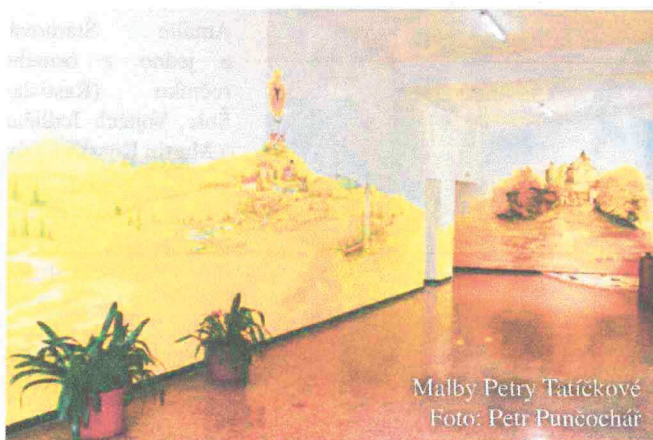
Voda má, voda má

Lenka Hájková

Potůček uprostřed lesa
modrý byl jak bezmračná nebesa.
Pyšnil se čistou průhledností,
dokud se neseznámil s přítomností.
Každý, kdo kolem něj prošel,
odhodil odpadek a hned odešel.
Opakovalo se to všechno dokola
a za nedlouho nastala pohroma.
Jeho špinavé krůpěje!
Nikommu moc neprospěje.
Už se nemůže pyšnit svojí krásou -
možná jen nějakou zelenou řasou.
Teď již pouze doufá,
že lidi pochopí, jak je voda důležitá.

PŘÍJEMNĚJŠÍ PROSTŘEDÍ VE ŠKOLE

Prostředí školy se stále snažíme kousek po kousku vylepšovat. Chceme, aby se zde všichni cítili co nejpříjemněji. Pohodově působí určitě i chodba u kreslárny v budově B. Nejen díky odpočinkové zóně pro žáky vybavené novým nábytkem, ale hlavně působivou

výmalbou. Hrad Pernštejn před zahájením školního roku doplnily významné památky Nedvědice a okolí zasazené do jarní krajiny. Autorkou maleb na stěnách je Mgr. Petra Tatíčková.

Eva Šimečková

OHLÉDNUTÍ ZA LOŇSKÝM ŠKOLNÍM ROKEM

V průběhu celého školního roku probíhaly na I. stupni ZŠ Nedvědice společně projekty nazvané „Čtyři roční období“. Od nich se odvíjela veškerá výzdoba na budově A.

Celoročně se žáci zapojovali do sběru papíru, pomerančové a citronové kůry, na jaře sbírali hluchavku a sedmikrásku. Společně se ŠD také sbírali víčka pro Vojíška.

V září prošel 4. ročník přednáškou a zkouškou na dopravním hřišti v Novém Městě na Moravě. Většina dětí byla úspěšná, a tak dostala „řidičský průkaz na kolo“. V poslední době mají děti velmi dobré znalosti pravidel silničního provozu. S jízdou na kole už je to horší.

7. 5. si čtvrtáci vyjeli s ornitologem Dušanem Rossí na Prudkou. Netušili, jak je těžké rozeznat jemné odchylky ve zpěvu ptáků. Vlákem dojeli do Borače a pěšky se vraceli na Prudkou. Po cestě poslouchali ptáčky a velmi pěkný výklad pana ornitologa. Občas měli štěstí a některého zpěváčka zahlédli.

Den dětí
Foto: Jiří Toman

Každoročně si děti zopakují třídění odpadu v programu Tonda obal. Pro děti jsou připraveny nejen ukázky na interaktivní tabuli, ale i soutěže a praktický úkol, kde děti musí ukázat, jak poslouchaly výklad přednášejícího. V jazykolamech si děti 1. – 3. ročníku vyzkoušely, zda mají ohebný jazyček. Literární soutěž pro žáky 4. a 5. ročníku našla další naše nadané děti - a není jich málo. Kde nám děti ubývá, je recitační soutěž určená žákům 1. – 5. ročníku. Skutečnost, že děti nečtou, nebo čtou velmi málo, se odráží i zde.

Zda jsou děti zdatné, odhalila soutěž ve šplhu. A to nejen naše školní kolo, ale zúčastňujeme se i okřskového kola v Bystřici nad Pernštejnem a býváme úspěšní. Tím ale pohyb našich dětí nekončil. Hned po šplhu se pustily do splnění školního trojboje. Ani cizí jazyk nezanedbáváme – děti si prošly různými třídními soutěžemi.

Dopravní hřiště
Foto: Dagmar Kožnarová

Musíme se zmínit také o spolupráci mezi 1. a 2. stupněm ZŠ. Osmý ročník připravil soutěž „Máme rádi Česko“, kde si čtvrtáci mohli prověřit, jak jsou na tom se znalostmi o naší krásné vlasti. Den dětí pro své mladší spolužáky a děti z mateřské školy připravili žáci devátého ročníku. Poznali, jak je těžké zaujmout děti, které stále někam odbíhají a ptají se jedno přes druhé. Zjistili, že není žádná legrace zrealizovat stanoviště se soutěžemi. Ale zvládli to skvěle. Úkoly, které musely děti plnit, byly velmi různorodé a atraktivní.

Žáci třetího ročního chodili číst do školky dětem před spaním. Za prvé je to moc bavilo a za druhé si pěkně poevičili čtení. Začátkem května jeli s paní učitelkou do Předklášteří navštívit Porta Coeli a Podhorácké muzeum. S paní průvodkyní prošli nádhernými prostorami kláštera a kostela. V muzeu si na interaktivní výstavě zopakovali, co znají o šelmách.

Na školní výlet se třetíci vypravili začátkem června. Jejich cílem byly Sloupsko-šošůvské jeskyně a Porčův mlýn. Hodinu putovali labyrintem jeskyní až do jeskyně Kůlna, kde kdysi přebýval pravěký člověk. Zrekonstruovaný vodní mlýn v Býkovicích žáky také velmi zaujal. Hlavně když se mohli podívat, jak takový vodní mlýn funguje.

Na podzim a v květnu se děti ze 3. a 4. ročníku zabývaly zdravými svačinkami. Podle zadaných receptů si připravily nejen zdravé, ale hlavně chutné svačinky. Moc se při tom pobavily, navzájem si jídlo ochutnávaly a také naše paní kuchařky musely jídlo ochutnat a pochválit.

Před Vánocemi jsme se všichni připravovali na Vánoční dílničky, ale nejdřív nás navštívil Mikuláš s čerty a anděly. Prváčci měli „Hledání vánoční rolničky“ společně se 6. třídou. Přece jen jsou to ještě malé děti, a tak byl Mikuláš s čerty pouze na chodbě. V ostatních třídách se nejvíce báli ti největší hříšníci. Vánoční dílničky proběhly 15. 12. 2017. Závěr roku si některé třídy vyšly do lesa za zvířátky. Chodí takhle už několik let, nosí pro zvířátka také něco na přilepšenou a zároveň si projdou zimní přírodu.

Zápis do 1. třídy se v letošním školním roce konal 17. dubna. Budoucí prvňáčci dostali u zápisu nejen dárečky, které pro ně vyrobili jejich starší spolužáci (ať už v hodinách pracovní výchovy nebo ve školní družině), ale i kulíčky na pomůcky do výtvarné výchovy. Spolupráce našeho 1. ročníku a MŠ byla v letošním školním roce velmi zdařilá. Naši prvňáčci se s budoucími školáky viděli nejen na společných divadelních představeních, ale často se setkali i přímo ve škole při vyučování. Taktéž se v klidu adaptovali na školu, do které po prázdninách nastupují. V červnu navštívili školu také rodiče našich prvňáčků. Prváčci byli pasováni na „Malé čtenáře“. Ukázkou čtení zvládli všichni na jedničku, obdrželi stuhu Malého čtenáře a knihu s prvním

Okřskové kolo ve šplhu
Foto: Eva Kubíková

skutečným příběhem, kterou si sami přečtou.

Společnou akcí předškoláků a prvňáčků bylo předání klíče od 1. třídy. Žáci z 1. třídy si pro předškoláky připravili čtení ze slabikáře a potom společně kreslili na školním dvoře obrázky k létu. Jak řekla paní učitelka z první třídy: „Celoroční spolupráce se školkou byla prima.“

Žáci 1. a 2. ročníku jeli na výlet do vyškovského Dinoparku. Všechny uchvátil velký počet prehistorických zvířat v životní velikosti, některá byla ozvučená i pohyblivá.

Nezapomínáme ani na návštěvu divadla Radost v Brně. 2. a 3. ročník zhlédl představení Pipi Dlouhá punčocha a 4. a 5. ročník se pobavil při divadelním zpracování knihy Bylo nás pět.

Na plavání jezdili třetíci a čtvrtáci od konce dubna do 27. června.

Nesmíme zapomenout na úspěch děvčat z 1. – 3. ročníku. Náš taneční kroužek se zúčastnil soutěže v pohybových aktivitách ve Vojnově Městci, umístil se na krásném 3. místě v kategorii mladší žáci B!

A teď už naše největší a nejočekávanější akce roku - Zahradní slavnost. Zahajovali jsme programem žáků z 1. stupně, který zpěvem uzavřely dívky z 9. ročníku. Kromě tradičních stanovišť, která připravili rodiče, učitelé a žáci z 2. stupně, paní vychovatelky ze školní družiny a paní učitelky z MŠ, bylo letos rozšířeno občerstvení ve školní kuchyni o další speciality, které

připravoval „šéfkuchař“ Libor Baďura z Prahy. Deštivé počasí nás sice zahnal do školní budovy, ale i tak jsme si toto odpoledne užili. Potěšilo nás, že veřejnost ocenila nadšení a společnou snahu všech zaměstnanců naší školy.

Za 1. stupeň ZŠ Blanka Dvořáková

ÚSPĚCH V LITERÁRNÍ SOUTĚŽI

Lenka Hájková patří k těm žákům naší školy, kteří jsou nejenom náruživými čtenáři, ale sami literární dílka i tvoří. Lenka se ochotně a úspěšně zapojuje do nejrůznějších literárních soutěží. I v minulém školním roce se její práce líbila. Zúčastnila se 29. ročníku Mezinárodní dětské výtvarné, literární a fotografické soutěže s názvem Kladenská veverka 2017. Jejím tématem byla ochrana přírody. Do tohoto ročníku pořadatelé obdrželi 4 825 prací od dětí z České republiky a z dalších 9 zemí. Lenka získala diplom a věcné ceny, které jí přivezl a na Slavnostech Pernštejnského panství osobně předal pan Přemysl Povondra, malíř, grafik a hlavní iniciátor této soutěže.

Gabriela Sedlářová

Chráníš přírodu?

Když se lidi zeptáte, jestli chrání přírodu, většina vám řekne ano. Tito lidé se dělí na dvě skupiny. Na ty, co neříkají pravdu, a na ty, kteří se o to opravdu snaží. Ale i ti, kteří se snaží přírodu chránit, také trochu lžou. Nikdy nejde chránit přírodu 24 hodin 365

dni v roce. Nevěříte? Nejste jediní. Pan Pavel také nevěřil...

Pan Pavel šel domů z práce okolo rybníčku. Ležel tam na zemi igelitový sáček. Pan Pavel ho sebral a později vyhodil do žlutého kontejneru. Vždy po práci chodí do obchodu nakoupit nějaké jídlo. Dnes to nebyla výjimka. Když se blížil k pokladně, zastavil ho pan Králík a hned spustil: „Pane Pavle, víte, že nechráníte přírodu tak dobře, jak si myslíte?“ „Já náhodou přírodu chráním dobře. A nechte mě na pokoji.“ zavrčel pan Pavel a odešel. „Pokud mně nevěříte, tak se podívejte na složení jídel, která si kupujete.“ zavolal za ním pan Králík. Pan Pavel ho ale už neposlouchal. Rozzlobeně došel domů. Nechtěl slyšet, že věci, na které si zakládá, dělá špatně. Nevěřil tomu. Druhý den to bylo stejné. V obchodě znovu potkal pana Králíka a ten zase začal: „Tak co, už mi věříte?“ „Ne, a nikdy vám věřit nebudu!“ prohlásil

nasupeně pan Pavel. „Nevěříte nebo nechcete věřit?“ zeptal se pan Králík a pak odešel. Pan Pavel tam zaskočeně stál. Doma si vzpomněl na to, co pan Králík řekl večera: „Pokud mně nevěříte, tak se podívejte na složení jídel, která si kupujete...“ Pan Pavel šel do kuchyně a vzal si plechovku s jídlem. „Obsahuje palmový olej.“ Pan Pavel se zhrozil. „Pan Králík měl pravdu.“ řekl si pro sebe. Další den v obvyklou dobu byl pan Pavel v obchodě a čekal, až přijde pan Králík. Ten po chvíli přišel, ale pana Pavla si už nevšiml. „Dobrý den, chtěl bych se Vám omluvit za poslední dny, jak jsem se k Vám choval.“ řekl trochu smutně pan Pavel. „Tak už mi věříte?“

usmál se pan Králík. Pan Pavel jen kývl na souhlas a usmál se taky. Od té doby si pan Pavel vždy zkontroloval i složení výrobku.

Palmy olejné sice u nás nerostou, ale to přece neznamená, že toto závažné téma můžeme ignorovat!

Lenka Hájková